

Titel: Sjette Afsnit.

Citation: "Sjette Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r02-shoot-chptrd1e14897/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Bøder i saadanne Tilfælde, hvor der allerede overfor Paaagjældende forjæves har været gjort Brug af Trettesættelse, men Suspension fra Sagførervirksomheden dog endnu vilde være for håard en Straf.

Medens det er en Selvsølge, at de ommeldte Disciplinærstraffe ikke kunne anvendes, uden at den Paaagjældende har havt tilstrækkelig Lejlighed til at fremkomme med sit Forsvar (se § 142 sidste Stykke), synes det derimod i og for sig bedst stemmende med den Tanke, som ligger til Grund for Oprettelsen af Sagførerraad, ikke at give Adgang til Prøvelse af disses Beslutninger ved Domstolene. Som det fremgaar af de indledende Bemærkninger til dette Kapitel, er saadan Prøvelse dog ikke affaaert efter de fremmede Love. Almindelig anerkendt er det i disse, at den, hvem Straffen er paalagt, kan begjære Sagførerraadets Beslutning prøvet ved Domstolene, i al Fald hvor der er Spørgsmaal om mere indgribende Straffeender. Here fremmede Love give derhos den offentlige Anklager Ret til at indaale enhver af Sagførerraadet afgiven Kjendelse for Domstolene. I det foreliggende Udkast har man vel ikke troet at burde tillægge Statsanklageren en saadan Paaanførelse, der vilde stemme mindre godt jaavel med den Stilling, Udkastet iøvrigt anviser Statsanklageren, som med den Uafhængighed, man har villet forbeholde Sagførerskillingen. Derimod har man antaget, at det vilde stode stærkt an imod de hos os herskende Anskuelser, om den, hvem Sagførerraadet har paalagt Straf, ubetinget udelukkes fra at indbringe Spørgsmaalet for Domstolene. Man har derfor anset det for rettest at aabne paaagjældende Sagførers Adgang til indenfor visse Grænser at paaante Raadets Beslutning og har endogaa med Hensyn til, at den her omhandlede Disciplinærmyndighed hos os er en ny Institution, fundet Grund til at udstrække Paaanføreligheden noget videre, end det er almindeligt i de fremmede Love. I Overensstemmelse hermed fastsætter § 143, at, naar Raadets Beslutning gaar ud paa Bøder over 40 Kroner, Forbud imod Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger eller paa Suspension, har paa-

gjældende Sagførers Adgang til, forinden Beslutningen kan træde i Virksomhed, at fordre den prøvet af Landretten, dog at Begjæring herom inden 3 Dage skriftlig indgives til Rettens Formand. Sagen bliver da at forhandle ved Landretten i et ikke offentligt Møde, hvori der gives alle Vedkommende Lejlighed til mundtlig at udtale sig, hvorefter Retten træffer endelig Afgørelse om Stadsfæstelse eller Ophævelse af Sagførerraadets Beslutning.

Endnu bemærkes, at det ligger i Forholdets Natur, at der ved Gjennemførelsen af den nye Institution i flere Retninger maa vise sig Trang til at supplere det ved Udkastet givne Grundlag gjennem nærmere Regler for Sagførersamfundenes indre Rulregler. Saadanne Bestemmelser kunne efter § 145 tilvejebringes gjennem Vedtægter, der vedtages med absolut Etstemmelse paa et almindeligt Møde af Samfundets Medlemmer og derefter forelægges Kongen til Stadsfæstelse.

Sjette Afsnit.

Lovens Træden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Forinden Loven kan træde i Kraft, vil der udtrædes dels en Omordning af forskellige Forhold ved Lov dels en Række Foranstaltninger fra Administrationens Side. Den Frist, der som Folge heraf maa foreskrives for Lovens Træden i Kraft, vil uden Tvivl ikke kunne fastsættes kortere end i § 146 foreslaaet.

Medens det er indlysende, at Udkastets Bestemmelser ikke egne sig til at gjælde for Forloerne, opstaar der som Folge af den Rgl. Lands-Dver- samt Hof- og Stadsrets Vortfalden det Spørgsmaal, hvilken af, de nye

Domstole der skal fungere som Dverret for de nævnte Læ. Dette Hoved henlægger § 146 til den nordsjællandske Landret.

Paa Grundlag af den hidtil bestaaende Inddeling i Underrets- og Politikredse har der i flere Henseender mellem Beboerne af samme Kreds udrullet sig et vist Hælsesstab med Hensyn til adskillige økonomiske Spørgsmaal, saasom Udførelsen af Thing- og Arresthuse, Vedligeholdelsen af samme o. s. v. Da den Inddeling i Underrets- og Politikredse, som det foreliggende Udkast forudsætter, hyppigt maa føre til en Sammenlægning af flere ældre Kredse, ligesom det ogsaa kan vise sig nødvendigt at dele en hidtil bestaaende Kreds mellem forskellige nye Kredse, samt da der endvidere i de nye Kredse vil fremtræde et Hælsesstab af lignende Art som det ovennævnte med Hensyn til visse ved Procedureformen nødvendiggjorte nye Indretninger (Jfr. saaledes § 108 Nr. 4), vil der paa flere Maader kunne opstaa Spørgsmaal om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til de ovennævnte Hælsesliggende. Spørgsmaal af denne Art egne sig imidlertid ikke til at afgjøres ved en fast Lovregel, men kun under Hensyn til de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Forhold. I §§ 147 og 151 har man derfor overensstemmende med de ældre Udkast foreslaet at henlægge Afgjørelsen til Administrationen, idet den fornødne Værgelse for alle i Betragtning kommende Interesser formentlig vil opnaas, naar de herhenhørende Spørgsmaal afgjøres af Justitsministeren i Forbindelse med Indreministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

Af den i § 33 givne Bestemmelse om, at Thinglæsning og Aflysning af Dokumenter altid skal foregaa ved Hovedsittingstedet, er det en naturlig Folge, at, hvor en af de nye Underretskredse dannes ved Sammenlægning af flere hidtilværende Kredse, maa disses Skjode- og Panteprotokoller gaa over til Hovedsittingstedet for at afbenyttes for hele Retstribunen. Dette er derfor fastsat i § 148. Desuden en hidtilværende Underretskreds, vil det ikke kunne

undgaaes, at der meddeles Udskrifter af Skjode- og Pantebøgerne for de Næst Vedkommende, som overgaa til en anden Retstribun, medens Registrerne sædvanlig ere forte tegnevis og saaledes kunne afleveres delvis. De Udgifter, som medgaa til de fornødne Udskrifter af Skjode- og Pantebøgerne, har man i Tilighed med de ældre Udkast anset det for rettest at paalægge Statskassen.

Om det Spørgsmaal, hvilken af de nye Domstole der skal overtage saadanne Sager, som ved den nye Ordning træder i Kraft svæve for en af de hidtil bestaaende Retter, gives der i § 149 Forstrifter, som ikke behøve nærmere Forklaring. Medens dette Spørgsmaals Afgørelse hører hjemme i det foreliggende Udkast, have derimod Bestemmelserne om, efter hvilke processuelle Regler — nye eller gamle — Behandlingen af de svævende Sager efter hint Tidspunkt bliver at fortsætte ved de nye Domstole, deres naturlige Plads i de tvende Rettergangslove.

Hvad angaar de nævnte Dommeres og andre ved Retterne ansatte Embedsmænds Forpligtelse til at modtage Bestikelse ved de nye Retter, eller efter Omstændighederne som Politimestre, gives de fornødne Bestemmelser i §§ 150 og 152. Ligesom disse vistnok ville findes stemmende med Forholdets Natur, saaledes kræver Billighed formentlig den i § 150 sidste Stykke optagne Bestemmelser, hvorefter det, forsaavidt der i nærværende Lov gjøres strengere Fordringer til juridisk Examen for Dommere eller andre Retsembedsmænd end efter de hidtil gjældende Regler, dog skal have sit Forblivende ved disse med Hensyn til Mænd, der allerede ere beskikkede som saadanne, samt med Hensyn til Mænd, som nu have bestaaet juridisk Examen og beskikkes i Løbet af 10 Aar fra denne Lovs Træden i Kraft. En lignende Overgangsbestemmelse er i § 153 givet med Hensyn til Afdgangen til at blive Sagfører efter den nye Ordning træder i Kraft, hvorhos det i Paragrafens sidste Stykke fastsættes, at de i 5te Afsnit givne Regler om Højesteretsfagforere, Landretsagforere og Underretsagforere jaavel

i Henseende til Retten til at give Møde for Domstolene samt i Henseende til andre Rettigheder og Pligter skulle finde Anvendelse med Hensyn til de Mænd, der tidligere ere bestillede i de Sagsforestillinger, som efter det gamle Systems Tredeling svare til hine.

Endlign Kommissionens Medlem C. R. Nyholm af forskellige Grunde har afholdt sig fra at indgive noget dissenterende Votum,

finder dette Medlem dog Anledning til at udtale, at ligesom han under Forhandlingerne paa flere væsentlige Punkter, navnlig af Organisationsudkastet, ikke har kunnet følge Flertallet, men stillet særlige Endringsforslag, der dog ikke have vundet Kommissionens Tilslutning, saaledes maa han forbeholde sig Frihed til under Lovgivningsværkets senere Gang efter den Lejlighed, der maatte gives ham, at foresøge paa at gjøre sine afvigende Anskuelser gjældende paa den Maade og i det Omfang, han maatte anse for rigtig.

Forslag angaaende Landsretternes Organisation,

Forslag I.

Organisation med 6 Landsretter som i Udkastet, men uden rejsende Dommere undtagen for Bornholm.

§ 1.

Som i Udkastet.

§ 10.

Som i Udkastet.

§ 12.

Paragrafens 1ste Stykke affattes saaledes: „Den nordjællandske Landsret bestaar af en Formand og 15 andre Medlemmer. De øvrige Landsretter bestaa hver af en Formand og 5 andre Medlemmer“.

I 3die Stykke, 5te—8de Linie, sættes i Stedet for „til at . . . Hovedsæde“: „til at tiltræde den nordjællandske Landsrets særlige Afdeling, naar den i Medfør af § 20 holder Møde paa Bornholm“.

§ 13.

Som i Udkastet.

Forslag II.

Organisation med 5 Landsretter, med rejsende Dommere ved den sjællandske Landsret for Sorø, Præsto, Maribo og Bornholms Amt.

§ 1.

Riget inddeles i 5 Landsretskredse, nemlig:
1. Den sjællandske Landsretskreds, omfattende de sjællandske Amt, Maribo Amt samt Bornholms Amt.
2—5 som 3—6 i Udkastet.

§ 10.

I Stedet for Udkastets 2de og 3die Stykke sættes:
„Den sjællandske Landsret har Sæde i Kjøbenhavn“.
Ellers som i Udkastet.

§ 12.

Paragrafens 1ste Stykke affattes saaledes: „Sjællands Landsret bestaar af en Formand og 18 andre Medlemmer. De øvrige Landsretter bestaa hver af en Formand og 5 andre Medlemmer“.

I 3die Stykke, 5te—8de Linie, sættes i Stedet for „til at . . . Sæde“: „til at tiltræde den sjællandske Landsrets anden særlige Afdeling, naar den i Medfør af § 20 holder Møde udenfor Kjøbenhavn“.

§ 13.

I 2den—3die Linie sættes „sjællandske“ i Stedet for „nordjællandske“. Ellers som i Udkastet.

*) Antallet af Landsretsdommere, Landsretsfriser og de ved Skriverkontorene ansatte Fuldmægtige, vil henholdsvis efter Udkastet og de subsidiært henfillede Forslag blive:

	Landsretsdommere.	Retsskrivere.	Fuldmægtige.
Udkastet	61.	7.	10.
Forslag I	46.	7.	9.
— II	48.	6.	10.
— III	47.	5.	9.
— IV	38.	4.	8.

Ved ovenstående Sammenstilling maa dog endnu erindres, at Forslagene II—IV ville gjøre en Indskrænkning af Statskontorets Antal mulig, samt at det efter Forslagene III og IV tillige andgaaes af Hver Deel af det i § 12 3die Stykke ommeldte Suppleantsystem.